

Příběh císaře Josefa II. v Malé Horní Úpě

Vyprávění u krbu: Císař a pašování v Krkonoších

Teplo z krbu dál sálalo po celé místnosti, když **Alan** znovu přihodil poleno a oheň praskal ještě hlasitěji. **Chef** se usadil hlouběji do svého křesla a sledoval mihotavé světlo plamenů, zatímco děti už dávno usnuly. **Michal** přerušil ticho:

Slyšeli jste někdy příběh o císaři, který navštívil **Malou Horní Úpu**?

Alan a **Chef** se po sobě podívali. Bylo to téma, které v těchto horách nebylo neznámé.

No, kdysi dávno, v roce **1779**, sem přišel sám **císař Josef II.** Byl zvědavý, jak to, že je tahle malá horská vesnice tak bohatá.

Císař a jeho zjištění

Císař se tehdy vydal na inspekční cestu do Krkonoš spolu se svým generálem **Laudonem**. Když dorazili do **Malé Horní Úpy**, byli zmateni. Vesnička, která byla tak vysoko v horách a odříznutá od velkých měst, se zdála být nezvykle bohatá.

Císař se zeptal místních lidí: **Jak to, že vaše vesnice tak prosperuje? Kde se bere vaše bohatství?**

Lidé nejdříve mlčeli. Byl to příběh, který nechtěli přiznat před samotným císařem, protože věděli, že pašování bylo nelegální. Ale nakonec se **mladá děvečka jménem Erika**, dcera místního mlynáře, rozhodla císaři říct pravdu.

Pane císaři, začala odvázně, **to všechno díky pašování.**

Odvážné přiznání a následky

Pašování zboží přes **Krkonoše** bylo tehdy běžnou praxí. Lidé znali každou stezku, každý úkryt v lesích a hory jim nabízely možnosti, jak zboží přepravit přes hranice do **Pruska** a zpět bez toho, aby je chytila celnice. Místní prosperovali díky této tajné činnosti, ale místo toho, aby si ponechali své bohatství, měli větší sen.

Ale pane, to, co si opravdu přejeme, není zlato nebo bohatství. My chceme kostel pro naši vesnici. Abychom měli kde se modlit.“

Císař byl ohromen odvahou a upřímností dívky. Namísto toho, aby vesničany potrestal, se rozhodl splnit jejich přání. Odpověděl:

Postavím vám kostel. Ale vedle něj postavím také **celnici****, aby bylo zajištěno, že pašování skončí.“**

Stavba kostela a celnice

V roce ****1791**** byl dokončen ****kostel sv. Petra a Pavla****, který stojí v Malé Horní Úpě dodnes. Byl to malý, ale krásný kostel, kde se místní lidé mohli konečně shromažďovat k modlitbě. Ale vedle kostela, jak slíbil císař, byla postavena i ****celnice****, která kontrolovala veškeré zboží, jež procházelo přes hranice.

A tak se stalo, že vesničané dostali svůj kostel, ale pašování už nikdy nebylo tak snadné,“ zakončil ****Michal**** svůj příběh.

Ticho hor a přemýšlení

Po chvíli ticha ****Chef**** pronesl: **Zajímavé, jak jeden příběh může změnit tolik věcí.**“ ****Alan**** přikývl, zatímco venku se vítr opět prohnal přes les. Hory si ponechávají svá tajemství, ale tento příběh byl jedním z těch, které přežily a stále se předávají mezi místními.
